

تیوری و پراتیک

تبلیغات و وظایف عمده کنونی

این مقاله «رساله» کوتاه از خواننده خود توقع دارد که برآن برخورد جدی شود، بافت تاریخ انسانی از عمل است و عمل انقلابی که مجرای تأثیر اندیشه و اراده انسان در دگر سازی است خود دارای قانونمندی و اسلوبی است و این رساله مدعی است که بتواند تا حدی این اسلوب را در عرصه تبلیغ و ترویج شرح دهد.

در شرایط کنونی تاریخ کشور ما که هژمونی ایدیالوژی ارتجاع تبلیغات ، تبلیغات گسترده رساله های وابسته به مراکز قدرت سرمایه داری جهانی و ارتجاع داخلی نیروهای واقعی مترقی را در معرض دروغ ها و جعلیات قرار داده به عوامفریبی میپردازند، مطلب ، مطلب لازمی است و نویسنده امیدوار است که مقاله بتواند در حد خود به رزمنده گان ما سود برساند تا پایه عمل مترقی خود را بالاتر ببرند.

تبلیغ و نقش آن:

برای آگاهی بخشیدن ، سازمان دهی و هدایت مبارزه زحمتکشان و مبارزه برای رفع نظام طبقاتی و مبارزه علیه حاکمیت ارتجاعی و دموکراتیزه کردن حیات اجتماعی کشور که با هم مرتبط اند. به اساس اسلوب ترویج برای توضیح و تحلیل صورت میگیرد با توضیح و تحلیل نظام موجود و پاسخگویی علمی و نشان دادن راه بیرون رفت از آن ، که دامنه عمل و وجوه تأثیر آن در بین آگاهترین و سیاسی شده ترین بخشهای اقشار و طبقات زحمتکشان و روشنفکران محدود میشود، درحالیکه فعالیت تبلیغی وظیفه نقل خط مشی برنامه حزب را به میان وسیع ترین بخش توده ها ، درپیش رو دارد. مبلغان بااستفاده از (

روش های گوناگون گفتاری ، نوشتاری ، شعار نویسی و...) و به وسیله ابزار مختلف و روزنامه ، رادیو ، کتاب ، مجله ، نشریه و ... مردم و زحمتکشان را تهیج و در صحنه های گوناگون و مختلف مبارزه آنان را به مسیر صحیح راهنمایی و هدایت میکند.

ترویج به منزله «توپخانه» است که مسیر پیشروی مبلغان را هموار می سازد و زحمتکشان را برای تسخیر سنگر دشمنان طبقاتی آماده می نماید به همان اندازه که فعالیت ترویجی وسعت پیدا کند تنگنا های عمل در عرصه تبلیغات از بین میرود، گسترش تبلیغات نیز میزان را در تماس دایمی و مداوم با توده های زحمتکش قرار میدهد و مبارزه آنان را برای رسیدن به پیروزی سازمان می دهد و جنبه های مختلف خط مشی برنامه یی سازمان را با محک پراتیک صیقل میزند.

در شرایط نابسامان حاکم بکارگیری اسلوب تبلیغ برای اشاعه نظریات عادلانه وظیفه همه مبارزان است، تبلیغ یا صنفی (اقتصادی) است یا سیاسی.

تبلیغ صنفی (اقتصادی):

این نوع تبلیغ بر مطالبات فوری اقتصادی طبقات و اقشار زحمتکش در برابر استثمارگران تکیه میکند و مبارزه صنفی آنان را هدایت میکند . مبلغان ، ضمن طرح جدی نیاز های صنفی زحمتکشان ، کارکنان دولت ، دهقانان ، محصلین و سایر اقشار بالنده ، در بهتر فورموله کردن این نیاز ها و سازماندهی خواسته های فوری آنان شرکت فعال میکنند، مبلغ مردمی باید بتواند در عرصه تبلیغات صنفی ، مطالبات و خواسته های فوری توده های زحمتکش را در اولویت قرار دهد و اندیشه های وسیع تبلیغ سیاسی و ترویج را به مرحله بعدی برنامه کار خود قرار دهد، مبلغان توده ای تمام مظاهر فشار اقتصادی ، سیاس بر هر طبقه یا قشر بالنده اجتماعی را نشان می دهند و در هر جا که گروهی از کارگران یک کارخانه یا فابریکه یا دهقانان یک ده ، یا محصلین و دانشجویان یک پوهنتون یا ساکنان

یک محل در برابر سرمایه‌داران و مالکان و یا اعمال حکومت قرار می‌گیرند و خواسته‌های خاصی را برای حل مشکلات روزمره خود طرح می‌کنند، در صف اول قرار می‌گیرند. چه این مطالب فوری مبارزه کارگران یک کارخانه کوچک افزار سازی برای لباس ایمنی یا ساکنان محل د رمورد تنظیم نا مطلوب خدمات اجتماعی یا مبارزه محصلین یک پوهنتون برای تأمین لیلیه ، هریک از این مطالبات عرضه برای تبلیغ صنفی و تشدید این خواسته‌ها است. شعار های ما در عرصه فعالیت های صنفی برای هر طبقه و قشر اجتماعی با توجه به چند گانگی بافت و پراکنده گی جغرافیایی آنان متفاوت است، ولی درعین پراکنده گی و تنوع مضمون و شکل خواسته‌های صنفی هر طبقه، قشر و گروه از توده های مردم با مشکلات خاص **فراگیر و همگانی** رو در رو است و برای حل آنها کارگران یک فابریکه یا کارخانه و دهقانان یک ده و... به تنهایی هیچگونه مؤفقیتی بدست نخواهند آورد.

این مطالبات همگانی را میتوان برای هر طبقه و قشر اجتماعی دسته بندی ، و اولویت وظایف را در آن مشخص کرد. مثلاً کارگران هر کارخانه با مشکلات خاصی دست به گریبان هستند که احتمالاً کارگران کارخانه همجوار همان مشکلات را ندارند ولی در شرایط کنونی برای طبقه کارگر خواسته‌های صنفی زیر بر سایر مطالبات مقدم است:

۱- مبارزه برای تدوین قانون کار دموکراتیک.

۲- مبارزه برای ایجاد سازمان های متشکل کارگری.

۳- مبارزه برای افزایش دستمزد.

۴- مبارزه علیه جنگ و نا امنی.

مبارزه برای تدوین قانون کار مترقی ، یکی از مبرم ترین مطالبات صنفی کارگران است. تدوین قانون کار دموکراتیک به فعالان اتحادیه های صنفی و سندیکایی و مبلغان مترقی این توانایی را میدهد که همه مظاهر ظلم و خود سری سرمایه‌داران و حکومت مدافع و خادم آنان را افشاء کنند. زحمتکشان با پیگیری این خواسته صنفی نشان میدهند که جور و ستم

و تجاوز های کارفرمایان در فابریکه ها و کارخانه ها بر اساس و متکی به قوانین و مقرراتی است که حکومت ارتجاعی و پوشالی تصویب یا اجرا میکند. طرح و پیگیری این شعار، مطالبات زحمتکشان را صرفاً از چارچوب اقتصادی که در آن عرصه یک طبقه تنها در برابر طبقه سرمایه‌دار است به عرصه قانونی که روابط دو طبقه استثمار شونده و استثمارگر و نقش دولت در آن مشخص میشود می کشاند و این مبارزه را بره مبارزات سیاسی همه مردم زحمتکش پیوند میدهد.

درباره مبارزه کارگران برای برپایی سازمان های مستقل کارگری و افزایش دستمزد و ضرورت تعمیق خواسته های کارگران در این زمینه ها مقالات متعددی در مطبوعات مترقی به چاپ رسیده است. اما در باره مبارزه علیه جنگ باید گفت که این مبارزه در عرصه فعالیت صنفی شامل تبلیغ برای تقویت جنبش صلح و عدم شرکت در کارزار جنگ و جنگ افروزی که نظام سود و سرمایه براه می اندازند دارای اهمیت شایان توجه میباشد.

مبلغان حزب یا نهضت ، تبلیغ خواسته های اساسی صنفی زحمتکشان را با توجه به شرایط عینی محیط خود و بر پایه خواسته های مشخص آنان برنامه ریزی میکنند و با سازمان دادن مبارزه صنفی آنها، سطح این مطالبات را از نظر مضمونی ارتقاء می بخشند.

وظیفه هر مبلغ است که در میان توده مردم، نیازها و کمبودهای هر فابریکه ، کارخانه، حرفه، صنف، اداره، محل، دانشگاه و مکتب را دقیقاً بررسی کند؛ براساس نتیجه گیری مشخص ، شعار مخصوص تبلیغاتی را تعیین و مخاطبان خود را در آن جا بسیج کند. بطور مثال : دو خواست اساسی دهقانان زمین و آب است، که با در نظر داشت به شرایط خاص جغرافیایی بوده در هر منطقه تقدم و تأخیر بین آنها و نیازهای دیگر دهقانان تعیین شود- در هر هسته حزبی تقسیم کار باید چنان صورت گیرد که مبلغین صنفی ، در تبلیغات سیاسی شرکت نکنند.

شیوه و ابزار تبلیغاتی مؤثر در هر نقطه به ابتکار و امکان هر هسته و هر فعال حزبی بستگی دارد.

تبلیغ سیاسی:

اگر تبلیغات صنفی و اقتصادی ، برای هر طبقه و قشر و گروه اجتماعی ، دارای مضمون و شعار های متفاوت است ، برعکس تبلیغات سیاسی فراگیر، برای تمام مردم در خطوط اساسی و عمومی از مضمون واحدی برخوردار و دارای شعار های عمومی است که در مرامنامه نهضت ، حزب یا سازمان منعکس است.

هر طبقه ، قشر و گروه اجتماعی در عرصه صنفی برای خواسته های خاص و فوری و عاجل خود مبارزه میکند و در این عرصه هدف اصلاحات و عقب راندن کارفرمایان ، مالکان و عوامل حکومت در اینجا و یا آنجا است. ولی در عرصه مبارزه سیاسی ، هدف نه اصلاحات سرسری و بهبود شرایط استثماری روزمره کار، بلکه تلاش برای ایجاد شرایط استقرار یک الترناتیف دموکراتیک و مردمی است. انقلابیون مبارزه برای اصلاحات را همیشه در متن فعالیت های خود تأیید کرده و مینمایند، ولی از این تبلیغات « اقتصادی » بهره میگیرد تا نی تنها دولت را وادار به اقدامات گوناگون کند بلکه همچنین و بیش از هر چیز آنرا مجبور کند که حکومت مطلقه نباشد و این خواست را نی تنها در زمینه اقتصادی بلکه در زمینه تمام مظاهر زنده گی سیاسی و اجتماعی در مقابل دولت قرار دهد و مبارزه برای اصلاحات را مانند جزء در مقابل کل ، تابع مبارزه انقلابی برای آزادی و عدالت و برابری میکند.

میان نیازمندی های عاجل سیاسی و بدبختی ها و مطالبات زحمتکشانش رابطه نزدیک برقرار میسازد و میداند که هر مبارزه طبقاتی ، مبارزه سیاسی هم میباشد. باید دریا های نفرت و خشم را از میان هر طبقه و قشری از توده مردم که جاری میشود با هم گره زد و آنها را به سیل خروشان تبدیل کرد که بنیان نظام غیرعادلانه را از بیخ برافکند. برای رسیدن به این

امر مهم و برای آنکه هریک از این مطالبات از نطفه خواست اقتصادی و صنفی فراتر رود باید افشاء گری همه جانبه را علیه ظلم و بیعدالتی حکومت پوشالی در همه عرصه های زنده گی اجتماعی - اقتصادی ، سیاسی ، فرهنگی ، هنری و... به پیش برد. چه بسا شماری از مشمولین مبارزه صنفی و اقتصادی هنوز «ظلم» را موضعی و فلاکت ، بیچارگی ، فقر و تهیدستی خود را از ستم این کار فرما و مالک و یا آن عامل ، نماینده و سردمدار حکومت ناشی بدانند و هنوز نتوانسته باشند واقعیات رنج آور و وضع اسفناک را که شبانه روز در آن بسر میبرند و خشم و نفرت حاصل از همه اینها را به تمام دولت مرتجع و عامل بیگانه و سردمداران آن تعمیم دهند. بسیار دیده شده است که عناصری از حکومت های فاسد با استفاده از ابزار بسیار وسیع تبلیغاتی (که از مردم غضب کرده اند) با تبلیغات عوامفریبانه و در نهایت با گشودن دریچه اطمینان ، خواستها و پوتنسیال انقلابی توده ها را به مسیر صبر و انتظار بکشانند.

برهمن اساس شعار «پیروز باد مبارزه خلق در راه دگرگونی بنیادی نظام سیاسی وابسته به امپریالیزم شعار اولی و «شعارمادر» همه مبلغان سیاسی نهضت (سازمان) است که به عنوان قطب نمای همه شعار های سیاسی دیگر تلقی و محسوب میگردد. هر شعار دیگری که با توجه به شرایط خاص محلی و حرفه یی از سوی مبلغان وضع میشود ، باید بتأسی این «شعار مادر» باشند. باید افشاء گری های سیاسی با استفاده از ابزار تبلیغاتی موجود و با درنظر داشت مشاهدات روزانه انجام گیرد که توده های زحمتکش کارگران و دهقانان و دیگر اقشار جامعه به این شناخت صحیح دست یابند که بدون حاکمیت مترقی و دموکراتیک ، هیچکدام از نیازهای اساسی آنان برآورده نمیشود و کارگران به خواسته های خود، به قانون کار مترقی ، آزادی ، حق تشکل و دستمزد مناسب و... کاسته نخواهد شد. برای متعلمین و محصلین مکاتب و پوهنتون های مطلوب و امکانات لازم و شایسته برای ادامه تحصیل بوجود نخواهد آمد.

در عرصه افشاء گری های سیاسی ، قانون اساسی که خود معجون متناقض و ناهمگونی است و رژیم ارتجاعی «حقانیت و مشروعیت» خود را بر پایه اصول آن بر پا ساخته است ، باید به سند افشای رژیم تبدیل گردد. حکومت همیشه از اجرای اصولی که در آنها حقوق و آزادی های توده های زحمتکش تبلور یافته، سرباز زده است. یکایک این اصول را میتوان به حیث ابزاری برای «افشاء گری های زنده و مشخص» علیه حکومت بکار برد.

در حال حاضر ادامه جنگ نا امنی که به عامل مؤثر پیاده کردن اهداف عقب مانده و ضد مردمی رژیم تبدیل شده است، ادامه جنگ و بی امنیتی جز تعمیق و گسترش سیاست ضد دموکراتیک، تشدید روند بحران اقتصادی و تحکیم وابستگی نظامی و اقتصادی به امپریالیسم، تقویت موضع یغماگران داخلی و خارجی غارت دست رنج نا چیز کارگران و دهقانان و گوشت دم توپ کردن توده های مردم هیچ ثمری ندارد، جنگ به عنوان بزرگ ترین عامل تهدید استقلال و حاکمیت و تمامیت ارضی کشور ما بشمار می آید. جنگ دهها هزار نفر را زخمی ، معلول و معیوب و میلیونها نفر را آواره و بیخانمان ساخته است، خسارات مادی و ضایعات اقتصادی جنگ به اندازه وسیع است که بعد از پایان جنگ ، ترمیم خرابیهای پدید آمده ، ضرورت به دهها سال کار و ایثار همه مردم افغانستان است.

صلح ، خواست همه مردم کشور ماست. مهمترین وظیفه تبلیغاتی ، پس از تبلیغ شعار حکومت مزدور امریکایی ، افشاء گری سیاسی علیه رژیم در زمینه جنگ و نا امنی است.

مبلغان بر پایه خواست همگانی صلح و با توجه به شرایط عینی محیط و آماده گی ذهنی مردم محیط خود، عوامل و عوارض ادامه جنگ و نا امنی را توضیح میدهد و شعار های مناسب مخاطبان خود را می یابند و خواست همه مردم افغانستان را به بالا ترین مضمون ممکن و بُرنده ترین شکل ممکن ، ارتقاء میبخشند.

رژیم ارتجاعی در سرکوب هرگونه آزادی و حقوق دموکراتیک مردم، تعقیب و شکنجه در نابودی مبارزان انقلابی حد و حدودی نمی شناسد، تعدی و تجاوزی که به آزادیها و حقوق دموکراتیک مردم در زندان به وسعت افغانستان و همچنین جنایاتی که در سیاهچالهای قرون وسطایی جنگ سالاران اسلامی از هر قماش آن اعمال میشود در تاریخ کم نظیر است.

مبلغان مترقی با افشای استبداد حاکم جهادی که باورهای ارتجاعی را به ایدیالوژی حاکمیت تبدیل کرده و هرگونه دگر اندیشی را حتی اگر در چارچوب اسلام باشد و ذره از سیستم فکری «بنیاد گرایان» فاصله گیرد، سرکوب میکنند: مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی را یکی از محور های اساسی تبلیغ علیه رژیم جهادی مزدور و بیگانه ، قرار میدهند. شنیده و خوانده های خود را در باره اوضاع نا بسامان به صورت وسیع پخش می کنند، و توده های مردم را به این شناخت درست میرسانند که مبارزه برای آزادی ، عدالت و برابری وظیفه تأخیر ناپذیر و بمثابة مبارزه برای آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک همه مردم و همه خلقهای افغانستان است.

پیشبرد وظایف تبلیغاتی در عرصه های صنفی و سیاسی در شرایط کنونی ، زمانی به موفقیت می انجامد که مبلغان با ابتکار و خلاقیت **شکلهای مناسب** یا محیط فعالیت و مخاطبان خود را بکارگیرند. در شرایط نا بسامان موجود و حاکم برکشور مان رهنمود یکسانی برای شکل تبلیغ فردی نمیتوان داد. شکل های **تبلیغ فردی** براساس شرایط و اوضاع محل تبلیغ و توانایی های بخصوص هر مبلغ فرق میکند. بر پایه مضمون و خطوط عمومی تبلیغ ، خط مشی برنامه یی نهضت ، حزب و سازمان با اشکال مختلفی به میان توده های مردم به خصوص زحمتکشان برده میشود.

افشاء گریه های سیاسی از سوی مبلغان حزبی یا باید بر پایه مسایل روز ، محیط کار، زنده گی و محل انتخاب شده برای تبلیغ ، یا با تکیه بر مطالب منتشر شده در مطبوعات مجاز، یا با

استناد به گفته این یا آن سردمدار حکومت ، اشخاص متنفذ به طور شفاهی انجام گیرد. یا با تکثیر مقالاتی از ارگان های نشراتی سازمان داده شود.

در شرایط کنونی که نارضایتی توده های مردم روز به روز عمیقتر میشود، سردمداران حکومت ، برای جلب توده ها بر تبلیغات خود افزوده اند. هدف این تبلیغات خنثی کردن تبلیغات نیروهای انقلابی و جلوگیری از به انزوا کشیده شدن رژیم است. اما همین تبلیغات و وعده های عوامفریبانه سردمداران رژیم ارتجاعی اختلافات در درون هیئت حاکمه و پیرامون آن را دامن میزند و بحران حاکمیت را تشدید میکند. همه اینها میدان پهناوری برای افزایش فعالیت مبلغان صنفی و سیاسی فراهم میکند. تا اندیشه های انقلابی و شعار های اساسی سازمان و نهضت را با حرکت خودپوی و خود جوش کارگران و همه زحمتکشان پیوند زنند.

فقط کسی میتواند دیگران را به فعالیت فرا خواند که خود در حال حرکت باشد و نمونه این فعالیت را ادامه دهد وظیفه ما نشردهنده گان اندیشه ها و افکار مترقی و دموکراتیک اینست که روشنگری و افشاء گری های سیاسی و تبلیغات سیاسی را عمیق و پردامنه و تقویت کنیم.

برای گسترش فعالیت های نشراتی تبلیغی اثباتی (طرح نظریات ن.آ.ا و تدقیق آن در پراتیک) و «ضد تبلیغی» (افشای تحریف نظریات ، ن.آ.ا ، و تبلیغات دشمنان جنبش انقلابی و دموکراتیک) و سازماندهی مبارزات مردم برای برپاداشتن خانه نو ، فراخ و آسوده برای تمام جامعه و نوسازی اجتماعی بیاموزیم - افشاء کنیم - سازمان دهیم!

29032008

www.ayenda.org